

opmærksom paa, at jeg i et paafølgende Møde, hvor Finantsloven blev behandlet, udtrykkelig forvarede mig mod den Opfattelse af Spørgsmaalet, og det er saameget mærkeligere, at det ærede Medlem mente, at han havde Ret til at udlade dette, som hele denne Diskussion har været fremdraget i den kjøbenhavnske Presse, som det ærede Medlem følger og læser, og som der med stor Klarhed er bleven godtgjort, hvorledes denne Diskussion fandt Sted, hvilke mine Udtalelser vare, og hvilke mine Reservationer før og senere vare, saaledes at der ikke kan være Tale om nogen Misforstaaelse, og jeg havde der gjort et bestemt Skjel mellem dette Things parlamentariske Fordringer og det personlige Spørgsmaal. Det er en Ting, som er uddebatteret i Sommer i alle Landets Blade, det har det ærede Medlem vidst, og derfor kalder jeg det forbausende, at det ærede Medlem tror at kunne bruge saadanne Misforstaaelser som Vaaben i sin Polemik her i Salen, som om disse ikke vare dragne frem og behyste saa udtrykkelig som muligt. Jeg fastholder bestemt med Hensyn til, hvad der foreligger i Realiteten, at jeg anser denne Maade at føre Kamp paa, at man trækker Ministeriets Personer, det personlige Spørgsmaal, om man kan forhandle med disse Ministre o. s. v., frem i Forgrunden, som en stor politisk Feil, en af de største, der kunde begaaes. Jeg hævder, at Kampen her staar om Grundloven, med Ministeriet i Overensstemmelse med Grundloven, men mod Ministeriet for at tvinge det til at holde Grundloven, men den staar ikke om, hvem der skal være Minister. Jeg siger det, fordi jeg vil have det klart og bestemt hævdet som Oppositionens Standpunkt, og jeg betragter det ærede Medlem som aldeles uberettiget til at reise dette Spørgsmaal her nu. Det ærede Medlem skulde have reist det i 1886, men da tav han; han sad ganske rolig her og lod mig paa hans Begne udtale disse Ting og fulgte mig i Afstemningen paa den Motivering, og det ikke een Gang, men flere Gange. Hele det Aar igjennem var det ærede Medlem tilstede og tav stille. Det ærede Medlem fulgte saa med til at foretage den Frontforandring, der skete i 1886, da man gik over fra Bisne- og Protestpolitiken til Forhandlingspolitiken (Afbrydelse). So det gjorde det ærede Medlem, for han var med til at stemme for Finantslovens Overgang til Lands-thinget, og han var med til at lade denne provisoriske Finantslov . . . (Afbrydelse). Jeg taler ikke om, hvad det ærede Medlem stemte for i Salen Aaret efter, men jeg taler om, hvad det ærede Medlem i sit Parti var

med til, for det var en enstemmig Beslutning, der er dragen offentlig frem, saa jeg altsaa kan nævne den. Det ærede Medlem var ganske rolig med til at lade Provisoriet, som han nu kalder det, gaa i Udvalg og henligge. Men saa senere, et Par Aar efter, flere Aar efter, er det ærede Medlem parat til at falde den Ordfører i Ryggen, som han havde fulgt to Gange. Det kalder jeg en Fremgangsmaade, som fritager mig for at tage Hensyn til, hvad det ærede Medlem bemærker imod mig, det behøver jeg ikke at svare paa. Den Mand, der ikke mener, at han kan staa sig ved den Maade, hvorpaa Ordføreren taler hans Sag, har at sige det strax, men dette, paa en Tid, da Flertallet staar enig og sluttet, og paa en Tid, da det ikke var saa ganske fordelagtig at træde op for Protestpolitiken, at tie viselig stille og endvidere Aaret efter stemme for det saakaldte Provisoriums Henvisning og Hensjæmning, stadig holdende sig stille, men saa flere Aar efter at falde den Ordfører i Ryggen, som man ganske rolig har ladet tale for sig baade i det Ene og det Andet, det er en Optræden af den Natur, at den er meget langt fra at give det ærede Medlem Krav paa at træde op som Talsmand for Enigheden i Benstre. Nei, vil det ærede Medlem staa som Talsmand for Enighed, saa maa han gjøre, hvad han tidligere har hævdet, og hvad Enhver, der ikke vil modarbejde sit Parti, maa gjøre, nemlig bøje sig for Flertallets taktiske Afgjørelse. Det ærede Medlem er vist nødt til at tale for Enighed, for han er kun bleven valgt ved at tale varmt om Enighed nede i sin Kreds; medens der kun var 300 for ham, var der over det dobbelte Antal, der bad ham om at blive borte. Det ærede Medlem blev imidlertid valgt, fordi man derneede ikke vilde spille Kredsen over i Reaktionen Hænder. Han blev valgt paa Grundlag af store Enighedsforsikringer, og dem opfylder det ærede Medlem saa paa den Maade, at han, efter at Bælgerne have ladet ham slippe igjennem af Maade og Barmhjertighed, falder den Ordfører i Ryggen, som han ganske rolig har ladet forsvare sig flere Aar igjennem, han falder Flertallet i Ryggen, modarbejder det og hjælper Reaktionen i Kampen mod det, imod det Flertal, som han, hvis han virkelig vil Enighed og Sagens Fremme, er nødt til at støtte, fordi dette Flertal alene er i Stand til at føre Kampen igjennem. Jeg paaftaar nemlig ganske bestemt, at alle disse Protester ikke kunne føre den igjennem, fordi de ikke ere alvorlige Protester. Hvis de Herrer havde Mod til at tage Følgerne af deres Protester,